

Jørgen Estrup (RV):

I morgen vedtager Folketinget ved tredjebehandlingen den boligpakke, som vil forbedre vilkårene for omsætningen af ejerboliger, altså en boligpakke, som betyder valgfrihed mellem de såkaldte mixlån og annuitetslån, og hvor man altså kan nedsætte førsteårslejen med 500 kr. pr. måned svarende til, at man havde købt en bolig for 650.000 kr., hvilket er en betydelig lettelse af økonomien for den enkelte familie, der måtte være i vanskeligheder.

Det er også en boligpakke, som rummer en midlertidig fjernelse af stempelafgiften på skøder, hvilket betyder en væsentlig lettelse for omsætningen af boliger, noget, som svarer til op imod 4.000 kr. for et hus, der er købt for de ca. 650.000 kr. Det er også en boligpakke, som fjerner stempelafgiften på pantebreve og lignende ting.

Det vil sige, at der gøres en ganske betydelig indsats for at fremme omsætningen på ejerboligmarkedet og en indsats, der økonomisk kan føles.

Og hvorfor så det? Selvfølgelig fordi der er problemer, og det er der ikke nogen i denne debat der har undertrykt eller benægtet. Der er problemer på ejerboligmarkedet. Der er problemer med en for lav omsætning, der er problemer med priser, der har været svagt faldende, der er problemer med folk, der føler, at deres økonomi er klemt, og det betyder selvfølgelig noget for deres dispositioner på andre områder.

Det er det, regeringen burde tage fat på, og som den har taget fat på. Det var også det, den foregående regering tog fat på for 3 år siden, da problemerne var langt større, og hvor den foregående regering lavede en boligpakke, der minder meget om den, vi laver nu. Dermed er også den hulhed understreget, der har været i bl.a. indlæggene fra Venstre og De Konservative.

Vi har diskuteret ejerboliger meget i dag, men vi skal ikke glemme, at det ikke alene er ejerboligerne, der har problemer. Vi har nogle byfornyelsesproblemer og generelle problemer på lejeboligmarkedet. Dem tages der også fat på bl.a. gennem en tilskudsordning på op til 10.000 kr. om året til vedligeholdelse og forbedringer og gennem en forbedret byfornyelse. Det er sådan, det bør være. Det er det, der både fremmer beskæftigelsen og fjerner nogle af problemerne.

Men hvorfor så hele denne debat i dag? Ja, det tror jeg blev illustreret ganske godt tidligt under debatten, hvor jeg følte det nødvendigt at provokere både Fremskridtspartiets, Venstres og De Konservatives ordfører, fordi der kom nogle horrible udtalelser som indledning til debatten.

Når man fra denne talerstol kan sige, at blot det offentlige ville holde fingrene væk fra ejerboligmarkedet, skulle ejerboligerne nok klare sig selv, er man ude på et plan i argumentationen, hvor det ikke kan bære, og så er det rimeligt at svare igen, som jeg gjorde til fru Kirsten Jacobsen: Jamen så lad os dog diskutere, om vi skal trække ejerboligen helt ud af personbeskatningen, for det er åbenbart det, der generer nogle af de borgerlige partier.

Det er klart, at det ikke var et forslag, men en provokation for at illustrere, at debatten kan komme ned på for lavt et plan, og det var også en provokation for at understrege, at ikke alle boligejere er i samme båd. Fru Kirsten Jacobsen indrømmede jo ganske, at hun ligesom jeg ikke havde brug for en forbedret boligøkonomi.

Når det er væsentligt at trække det ind i debatten, er det selvfølgelig, fordi forslag, der er generelle og skal tjene til at forbedre boligøkonomien for alle ejere af boliger, samtidig skal forbedre økonomien for 1,2 millioner boliger i dette land. Det er en økonomisk opgave, som vi ikke kan magte med fornuft her i Folketinget. Derfor er det selvfølgelig fornuftigt at koncentrere sig dér, hvor problemerne er. Det har regeringen gjort med den boligpakke, der vil blive vedtaget i morgen.

Jeg synes, man skal understrege, at denne debat i et vist omfang har været ført på et principielt grundlag, og det har været vigtigt for nogle af os ikke at undertrykke de problemer, der er på boligmarkedet, men at få fjernet en del af den debat, som forekommer underlødige. Det kan ikke være rimeligt, at vi skal bilde befolkningen ind, at alle boligejere har problemer, at det blot er skattevæsenet og det offentlige, der generer boligejerne, og at alt var godt, hvis de ville holde sig væk.

Jeg synes også, man skal gøre det klart, at skattefradragsretten er en nødvendig del af den boligøkonomi, vi alle sammen har i dag, og at den ikke kan fjernes hverken fra den ene dag til den anden eller i løbet af en kort perio-